

СИНТЕЗ ГРАФІЧНИХ ТЕХНІК В МИСТЕЦТВІ ЯК ОСНОВА ТА ПРИНЦИП СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Валюк Ю.П.,

доцент,

yurii.sm.od@gmail.com, 0000-0002-4849-3639

Одеська державна академія будівництва та архітектури

Анотація. У статті розглядається роль традиційних і сучасних графічних технік у формуванні художнього мислення та професійних компетенцій майбутніх фахівців мистецької галузі. Підкреслено, що творчі ідеї авангардизму, супрематизму й конструктивізму продовжують впливати на сучасні пошуки новітніх стильових рішень, стаючи основою для переосмислення художніх традицій. Зазначено, що графіка й графічні техніки залишаються фундаментом образотворчої діяльності, а їхній синтез — важливим чинником розвитку інноваційних підходів у мистецькій освіті.

Метою дослідження є окреслення принципів графіки, аналіз особливостей графічних технік і визначення змісту поняття синтезу графічних технік в історії мистецтва. Обґрунтовується необхідність інтеграції таких підходів у навчальний процес як методики формування асоціативно-образного мислення студентів та засад художньо-пізнавальної діяльності. У Висновках зазначається, що пріоритетну роль у формуванні професійних компетенцій студентів відіграє саме синтез теоретичних основ графіки як візуального засобу інформації і багатofункціональність практики графічних зображень в художньо-педагогічній діяльності.

Ключові слова: графіка, графічні техніки, сучасна освіта, сучасна методика, синтез в мистецтві, синтез графічних технік, графічна підготовка.

Вступ. Сучасний мистецький простір вирізняється активним пошуком нових форм і методів художнього вираження, що зумовлює посилене звернення до спадщини класичного авангарду, супрематизму та конструктивізму. Креативні ідеї цих напрямів не лише зберігають актуальність, а й відкривають можливості для оновленого осмислення традицій у контексті сучасної художньої практики. Особливе місце в цих процесах посідає графіка, оскільки саме вона забезпечує базовий інструментарій формування образно-конструктивного мислення та є основою багатьох мистецьких технологій.

Актуальність дослідження зумовлена потребою переорієнтації художньої освіти на принципи міжетехнічної інтеграції, де синтез графічних технік розглядається як ключовий метод формування професійної майстерності. Комплексне поєднання різних графічних засобів сприяє розвитку творчих компетентностей, необхідних для адекватного сприйняття, аналізу та інтерпретації художніх явищ у сучасному інформаційному середовищі. У зв'язку з цим особливої ваги набуває вивчення закономірностей взаємодії традиційних і новітніх графічних технік, а також їхнього впливу на еволюцію художніх методів.

Подальший розвиток мистецької освіти потребує чіткого визначення теоретичних засад графіки як візуальної системи та структурування навчальних підходів, здатних забезпечити формування асоціативно-образного мислення студентів. Синтез технік як дидактичний принцип дозволяє оптимізувати процес художньо-пізнавальної діяльності, розкрити потенціал індивідуальної творчості та актуалізувати взаємозв'язок художніх традицій із сучасними новаціями.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У класичних та просторі традиційних дослідженнях, особлива увага до графіки в контексті виявлення та обґрунтування принципів

візуального сприйняття та відображення: про закони «простоти», де будь-яка візуальна модель прагне до спрощення, так як кожне «художнє зображення - це не механічна «копія» об'єкта сприйняття; це відтворення за допомогою конкретних засобів його структурних характеристик» [1]; для передумов формування образного мислення характерна «специфічна структурна проекція» — графічна конструкція [2]. В сучасних дослідженнях проявляється увага до синтезу мистецтв у наступному: про концептуальні засади та моделі існування художнього синтезу в дискурсі міжвидової мистецької практики [3]; про синтез мистецтв як органічну складову і потужний імпульс активізації естетичних якостей та як продуктивно-творчу взаємодію мистецтв [4]. Стосовно графіки та графічних технік в контексті сучасної освіти: одним із актуальних завдань графічної підготовки є у тому, що сучасний фахівець повинен вміти грамотно зафіксувати свою думку у вигляді ескізу [5]. В цілому, на думку дослідників, проблематика основ та принципів сучасної освіти повинна об'єднувати усі графічні творчо-художні завдання на основі уявлення про синтез графічних технік у різних видах мистецтва, а саму графічну підготовку визначають як перший ступінь до створення творів мистецтва.

Постановка завдання. В просторі сучасного мистецтва креативні знахідки класичного Авангардизму, супрематизму і конструктивізму надають ідеї в пошуках все «новітніх» стилів та напрямів, стають засадами переосмислення традиції для художньо-творчих завдань сьогодення, але, при цьому, графіка та графічні техніки залишаються основами для всієї творчості. Одним із важливих аспектів сучасної освіти є звернення уваги на концептуальні принципи навчання, виходячи із уявлення про проблемність графічної підготовки. Основними завданнями ж є розбудова та впровадження методики графічної підготовки на основі розуміння того, що Синтез в мистецтві демонструє новий аспект навчання, у просторі якого проявляється і необхідність виявлення умов поєднання традиції та новації.

В цілому, синтез графічних технік в мистецтві є і залишається основним та важливим кроком та творчим прийомом, а дана - традиційного рівня проблематика виявляє і характер вектору сучасної мистецької освіти, а особливо у просторі графічної підготовки студентів, а пому Синтез графічних технік має стати пріоритетним напрямом у художній освіті.

Метою даної статті є розкриття традиційно-класичних та сучасних основних принципів графіки та особливостей графічних технік та виокремлення змісту уявлень про синтез графічних технік в історії мистецтва. Обґрунтувати положення, що сучасні принципи навчання потребують уваги до синтезу графічних технік в мистецтві як особливої методики графічної підготовки студентів.

Основний матеріал і результати. Соціокультурні запити не змінилися до професійної культури мистецтва та творів класичного та сучасного мистецтва і завжди поєднувалися із концептуальною сутністю графіки, що є першоосновою створення начерків, ескізів, рисунків та малюнків для композицій кожної роботи. Особлива увага привертається до ідей поєднання графічних технік в єдине ціле на засадах уявлення про «Синтез в мистецтві», що, в свою чергу, є пріоритетним напрямом композиційно-творчих пошуків у процесі навчання образно-графічному мисленню. «В сучасній освіті, на думку Ф. Альтбаха, необхідно застосовувати образно-інформаційні методи навчання як методики традиційного рівня підготовки - на основі синтезу в мистецтві, та і з включенням технологій комп'ютерної графіки, а наведений приклад практичного заняття є в певній мірі методом Арт-технологій»[5, с.45]. В цілому, можливо виокремити основні принципи сучасної освіти: синтез мистецтв: освіта повинна інтегрувати різні види мистецтва, а синтез графічних технік є яскравим прикладом такої інтеграції, коли поєднуються різні методи та засоби створення візуального образу; міждисциплінарність: застосування графічних технік виходить за межі традиційного мистецтва і охоплює такі сфери, як комп'ютерна графіка, промисловий та архітектурний дизайн, що свідчить про міждисциплінарний характер цієї галузі; сучасні освітні програми: сучасні освітні програми повинні враховувати синтез графічних технік, адже він є необхідним для підготовки фахівців у таких галузях, як дизайн, медіа та цифрові технології.

На наш погляд, метасистема для системи культури європейського типу може розглядатися як досвід культур, які мають умовну назву традиційні. В межах традиційних культур відбувалось і відбувається формування і становлення нових якостей людини як творця і носія культури. Традиційна ж культура створює умови і зацікавленість з метою формування нескінченного різноманітного духовного світу не нижче за визначений, історично доцільний рівень якостей людей, рівня, що створює можливість практично вільної реалізації людини і її духу в єдності з обмеженнями і заборонами, що стосуються певних деструктивних аспектів реалізації можливостей культури. Із уваги до Синтезу мистецтв можливо звернення до поглядів А. Чібалашвілі, що «синтез мистецтв існував давно, а взаємодія мистецтв, зумовлена тенденцією до зближення мистецтв, отримала широкий розвиток лише в минулому сторіччі», але, при цьому, на його погляд, «необхідно розділяти синтез мистецтв та взаємодію мистецтв, адже синтез обмежується поєднанням різних видів мистецтва в рамках одного»[3, с. 43], і, при цьому, «синтез мистецтв» має два значення: перше має на увазі самий факт спільної участі різних мистецтв в створенні тої чи іншої композиції, друге – успішний в художньому відношенні результат такого об'єднання [3, с. 44]. Виокремлюється із досліджень, що поняття «синтез» передбачає момент поєднання одних елементів із іншими, причому ці елементи мають бути різними, адже акт синтезування потрібен саме через цю їхню якість, а коли елементи синтезовано, з'являється єдність, що і перетворюється на систему, стає системою, а будь-яка система повинна мати структуру. Характерно, що із дослідженням цієї структури працює той, хто намагається застосувати до неї поняття «синтез»: по-перше, «синтез» це не перспективне поняття, а ретроспективне; воно не про поточний стан справи (поточний її стан це наявна структура), а про те, з яких елементів цю справу колись було сформовано.

На концептуальних засадах розгляду синтезу в мистецтві як взаємозв'язку образно-конструктивних особливостей різних видів мистецтв, можливо звернути увагу та виявити взаємозв'язок та вплив конструктивних особливостей графіки на мистецтво, та заключити, що організуюча роль в синтезі мистецтв, як правило, належить графіці та графічним технікам. В контексті розгляду концептуальних принципів та засобів графіки та графічних технік у просторі синтезу мистецтв, можливо виокремити креативність у даних напрямках, виходячи із наступного: Авангард: експериментальність: авангардисти відмовилися від реалістичного зображення світу, прагнули до нових форм і технік; суб'єктивізм: мистецтво стало вираженням внутрішнього бачення митця, а не відображенням зовнішньої реальності; маніфести та групи: створювалися об'єднання митців, які проголошували нові принципи мистецтва (наприклад, українська група «Авангард»); синтез мистецтв: поєднання живопису, літератури, театру, кіно, фотографії та архітектури в єдиному експериментальному полі; Супрематизм: безпредметність: К. Малевич - про «нульову точку мистецтва» — відмову від зображення предметного світу; геометрична абстракція: квадрати, кола, хрести, лінії стали основними елементами художньої мови; мінімалізм палітри: використання обмеженої кількості кольорів, що підкреслювало чистоту форми; верховенство відчуття над образом: головним стало емоційне й духовне переживання, а не сюжет чи предметність; вплив на дизайн і архітектуру: супрематизм надихнув Баугауз, де стиль і сучасний мінімалізм; Конструктивізм: раціональність і функціональність: мистецтво мало служити практичним цілям, поєднувати творчість із виробництвом; архітектурні новації: суворість, геометризм, монолітність форм; відмова від декоративності: конструктивісти прагнули до чистоти й економності виражальних засобів; техніцизм: використання індустріальних матеріалів, штучних форм, абстракцій; вплив на Баухаус: конструктивізм став основою для розвитку сучасного дизайну та промислової естетики. В цілому, Авангард — це бунт і експеримент, пошук нової мови мистецтва; Супрематизм — радикальна абстракція, де форма і колір стають самодостатніми; Конструктивізм — прагматичне мистецтво, що поєднує естетику й утилітарність, а саме ідеї поєднання графіки та графічних технік - в єдине ціле, на засадах уявлення про «Синтез в мистецтві», є пріоритетом композиційно-творчих пошуків і для сучасних форм навчання образно-графічному уявленню, мисленню та творенню студентів.

На наш погляд, суттєво підкреслити: Графіка є першоосновою мистецтва в цілому, а Графічні техніки є основою кожного виду мистецтва: мова графіки: графіка використовує основні елементи – лінію, крапку, штрих і пляму – для побудови художнього образу, що робить її фундаментальним елементом образотворчого мистецтва; просторове мислення: графіка надає вміння передавати об'єм, простір та форму зображення, що є важливою навичкою для будь-якого митця; історична основа: рисунок, як найдавніший вид графіки, є вихідною точкою для розвитку багатьох інших образотворчих технік; Синтез графічних технік в мистецтві поєднується із принципами сприйняття та відображення як взаємозв'язок образно-конструктивних особливостей різних видів мистецтв на єдиній основі — в першу чергу, створюваній на «графічній мові візуалізації» думки на засадах загальних законів та принципів художнього сприйняття, таких як цілісність, контраст фігури і тла, співвідношення частини до цілого, вертикалі та горизонталі, константність форми (збереження сталості).

Виходячи із нашого концептуального погляду на графіку та графічні техніки, звертаємося вже до класичних поглядів та положень Р. Арнхейма, основна ідея яких полягає в тому, що візуальне сприйняття — це активний, інтелектуальний процес, а не пасивне відображення реальності, а «мистецтво — це форма мислення, а не просто емоційне вираження». На основі положень його теорії, що: бачити — означає мислити. Візуальне сприйняття не є механічним процесом, а включає інтелектуальну діяльність; заперечення поділу між логічним мисленням і чуттєвим сприйняттям, доводячи, що образне мислення є не менш раціональним, ніж вербальне; підхід базується на гештальт-психології, яка вивчає цілісне сприйняття. Людина сприймає не окремі елементи, а структури, форми, конфігурації; в мистецтві важливу роль відіграють такі принципи, як симетрія, рівновага, контраст, домінанта — вони формують візуальну організацію твору; мистецтво — це не просто естетичне задоволення, а засіб пізнання світу. Художник через образи досліджує структуру реальності; візуальні форми мають здатність передавати складні ідеї, емоції та концепції без слів; глядач не просто сприймає твір, а взаємодіє з ним, реконструює сенс, інтерпретує структуру; сприйняття залежить від попереднього досвіду, знань, культурного контексту, але також має універсальні закономірності, пов'язані з візуальною організацією, особливу увагу в контексті мети дослідження звертаємо на наступне із Р. Арнхейма: «художнє зображення - це не механічна «копія» об'єкта сприйняття; це відтворення за допомогою конкретних засобів його структурних характеристик» [1, с. 161]; твори образотворчого мистецтва, крім загальних законів сприйняття, мають закони «простоти», так як будь-яка візуальна модель прагне до спрощення [1, с. 203]. Звертаємося до сучасного трактування графіки та графічних технік, де, зокрема, у А. А. Поліщук, на основі визначення, що «графічні засоби зображення, різноманітні традиційні техніки та різновиди графіки з використанням інформаційних комунікаційних технологій розширюють спектр використання сучасної мови графіки», виокремлюється: «існує багато наукових напрямків, які, використовуючи різні експериментальні методики, намагаються зрозуміти, яким чином ми сприймаємо навколишній світ, а, головне-відображаємо», так як «зорове сприйняття як чуттєвий досвід - це не фотознімок. Відмінність зорового бачення від фотографування ґрунтується на структурності і цілісності «бачення» та невідимості візуального сприйняття і візуального знання. Тому що суттєва частина того, що ми сприймаємо, вже є у нашому мозку у вигляді інформації, отриманої раніше» [6, с. 732-733]. На думку А. А. Поліщук, саме «теорія і практика графіки як навчальний курс для магістрів напряму підготовки "Педагогіка та методика середньої освіти" охоплює знання з образотворчого мистецтва і графічного дизайну та інтеграції інформаційних комунікаційних технологій в педагогічній освіті. Базові знання з графіки в навчальному курсі розглядаються як основа образотворчості та графічної інформаційної культури, що має ключове значення в сучасному інформаційному просторі в усіх сферах людської професійної діяльності. Основним завданням такого навчання є розвиток у студентів цілісного уявлення про синтез інформаційних технологій із загальнокультурними процесами в освіті, розуміння ролі комп'ютерних технологій у педагогічній

діяльності, формування інформаційно-графічної культури рівнобіжно з творчими і дослідницькими якостями особистості та вміння професійно застосовувати інноваційні технології у навчально-виховному процесі» [6, с. 732-733]. В цілому, він робить висновок, що «пріоритетну роль у формуванні фахових компетенцій студентської молоді відіграє синтез теоретичних основ графіки як візуального засобу інформації і багатофункціональність практики графічних зображень в художньо-педагогічній діяльності. Вони важливі для становлення творчої особистості, навчання засобами формування асоціативно-образного мислення як головного методу художньо-пізнавальної діяльності, здатного забезпечити сприйняття та вивчення художніх явищ, зрозуміти та оцінити виразні можливості графічного мистецтва» [6, с. 732-733].

В цілому, в теоретико-методичних положеннях навчання - в основі концептуального впровадження концепції навчання, із задіянням положення про синтез в мистецтві (результатів практичного сходження) створюється взаємозв'язок образно-конструктивних особливостей різних видів мистецтв на засадах уявлення про поєднання методики традиційної мистецької освіти і дизайн-комп'ютерних технологій — особливий віртуальний простір, що виявляє вплив конструктивних особливостей графіки на графічних технік на мистецтво. До конструктивних особливостей графічної підготовки в освіті, можливо віднести наступні положення: синтез графічних технік в мистецтві - це взаємозв'язок образно-конструктивних особливостей різних видів мистецтв на єдиній основі; синтез графічних технік в мистецтві є основою сучасної освіти, оскільки він поєднує різноманітні художні засоби (лінії, штрихи, плями) для створення цілісних образів, що сприяє розвитку креативності та інтеграції знань. Такий підхід дозволяє застосовувати графічні техніки у різних сферах, від образотворчого мистецтва до комп'ютерної графіки та дизайну, що робить його ключовим принципом підготовки фахівців у сучасному світі; графічні засоби зображення, різноманітні традиційні техніки та різновиди графіки з використанням інформаційних комунікаційних технологій розширюють спектр використання сучасної мови графіки; даний мультидисциплінарний підхід є сучасним загальнонауковим методологічним підходом; теорія і практика графіки як навчальний курс охоплює знання з образотворчого мистецтва і графічного дизайну та інтеграції інформаційних комунікаційних технологій в педагогічній освіті. В цілому слідуює, що креативні методології навчання - як Арт-технології, передбачають набуття художньо-творчої компетентності, у якій ключовими є положення, що саме від рівня художнього сприйняття, новизни й оригінальності художньо-творчого задуму та технічної досконалості виконання в матеріалі твору залежить якість та об'єктивна естетична цінність створеного продукту. В основі концептуального сходження - поєднання теорії та методики мистецької освіти і дизайну-комп'ютерної графіки як синтезу наступні уявлення: Арт-технології є новим перспективним напрямком, а застосування арт-технологій дозволяє розкрити творчі здібності та особистісний потенціал; розвинути рефлексивні здібності студентів; сформувати художньо-творчі компетенції, необхідні для подальшої професійної діяльності); створюється синергетичний ефект як процесу творчості, так і в досягненні елементів новизни та практичного значення отриманих результатів.

На засадах вищезначеного, основними концептуальними умовами до виконання графічної роботи, на наш погляд, є наступні: увага до того, що композиційні ознаки можуть бути достатньо різноманітні, і часом мати навіть фантастичні приклади об'ємно-просторової композиційної організації. Висновки на основі проведеного практичного заняття: на засадах синтезу в мистецтві як введення особливої методики графічної підготовки, проходить процес оволодіння методом образного творчого підходу, що сприяє становленню та формуванню креативного підходу у процесі винайдення конструктивних, композиційних, образних рішень при пошуку композиції та образів. Таким чином, в сучасній освіті можливо застосовувати сучасні образно-інформаційні методи навчання як методики традиційного рівня графічної підготовки - на основі синтезу в мистецтві, та і з включенням технологій комп'ютерної графіки, а наведений приклад практичного заняття є в певній мірі методом

арт-технологій, яким і підтверджується практична ефективність застосування даної методики до графічної підготовки фахівців.

Висновки. В сучасній освіті передбачають створення та впровадження умов для набуття художньо-творчої компетентності нового рівня, а процес графічної підготовки ґрунтується на положеннях, що синтез графічних технік в мистецтві є взаємозв'язком образно-конструктивних особливостей різних видів мистецтв на єдиній основі, де синтез графічних технік в мистецтві поєднує різноманітні художні засоби (лінії, штрихи, плями) для створення цілісних образів, що сприяє розвитку креативності та інтеграції знань. Пріоритетну роль у формуванні професійних компетенцій студентів відіграє саме синтез теоретичних основ графіки як візуального засобу інформації і багатофункціональність практики графічних зображень в художньо-педагогічній діяльності, які важливі для навчання засобами формування асоціативно-образного мислення як головного методу художньо-пізнавальної діяльності, здатного забезпечити сприйняття та вивчення художніх явищ, зрозуміти та оцінити виразні можливості графічного мистецтва та сформувати цілісне уявлення про художню культуру в сучасному інформаційному просторі.

В майбутньому вважаємо необхідним пошук та розробку моделі Синтетично-комплексної концепції навчання, що поєднує різні новітні мистецькі ідеї та технології, пошук творчих ідей концептуального образного та символічного проектування, зокрема концептуалізму та супрематизму, які дають непередбачені в минулому результати в архітектурно-художньому та функціональному контексті, являються основою для продовження творчих експериментів.

Література

- [1] Arnheim Rudolf. Art and Visual Perception: The Psychology of the Creative Eye. University of California Press, Berkeley/Los Angeles, 1954.
- [2] Формування образного мислення [Науково-методичне видання] / За ред. Л. Масол, В. Рагозіної, М. Скирди. Нью-Йорк, К., 2001. 78 с.
- [3] Чібалашвілі А. Моделі існування художнього синтезу в дискурсі міжвидової мистецької практики ХХ століття. Культурологічна думка. 2012. № 5. С. 42-48. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Kultdum_2012_5_7
- [4] Полубок А. П. Синтез мистецтв як процес взаємодії архітектури і пластичних мистецтв. Сучасні проблеми архітектури та містобудування. 2017. Випуск 49. С. 189-194.
- [5] Альтбах Ф. Глобальні перспективи вищої освіти [пер. з англ. Ю. Каптуревського; під нав. ред. А. Рябова; передисл. М. Юдкевич; Нац. дослідні. ун-т "Вища школа економіки". М: Вид. будинок Вищої школи економіки, 2018. 548 с.
- [6] Поліщук А. А. Графіка як основа візуальної грамотності та розвитку творчості студентів образотворчих спеціальностей. Сучасні стратегії університетської освіти: якісний вимір: матер. Міжнар. наук.-практ. конф. (28—29 березня). 2012 рр. С. 730-735.
- [7] Дорошенко Н. І. Оновлення методики графічної підготовки фахівців будівельного профілю у коледжі // Матеріали XI Всеукраїнської наукової конференції 21 листопада 2019 р.: Сучасна архітектурна освіта. Синтез мистецтв і гармонізація архітектурного простору. К.: КНУБА, 2020. 231 с. С. 47-50.
- [8] Козловська І. М. Графічні техніки як засіб формування професійних компетентностей майбутніх дизайнерів. Вісник Львівської національної академії мистецтв. 2018. Вип. 36. С. 85-92.
- [9] Михайлов С. В. Тенденції розвитку сучасного художнього освіти: інтегративний підхід та технології. Педагогічний дискурс. 2019. № 26. С. 54-60.
- [10] Сидоренко О. П. Образне мислення у структуруванні творчого процесу художника-графіка: історичні та методологічні аспекти. Культура та мистецтво. 2017. № 2. С. 33-41.

[11] Mitchell W. J. T. What Do Pictures Want? The Lives and Loves of Images. Chicago: University of Chicago Press, 2005. 380 p.

References

[1] Arnheim, Rudolf. Art and Visual Perception: The Psychology of the Creative Eye. University of California Press, Berkeley/Los Angeles, 1954.

[2] Formation of Imaginative Thinking [Scientific and Methodological Publication] / Edited by L. Masol, V. Ragozina, M. Skirda. New York, Kyiv, 2001. 78 p.

[3] Chibalashvili, A. Models of artistic synthesis in the discourse of inter-species artistic practice of the 20th century. Cultural Studies. 2012. No. 5. P. 42-48. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Kultdum_2012_5_7

[4] Polubok A. P. The synthesis of the arts as a process of interaction between architecture and the plastic arts. Contemporary Problems of Architecture and Urban Planning. 2017. Issue 49. pp. 189-194.

[5] Altbach F. Global perspectives on higher education [translated from English by Yu. Kapturevsky; edited by A. Ryabov; foreword by M. Yudkevich; National Research University Higher School of Economics: Higher School of Economics Publishing House, 2018. 548 p.

[6] Polishchuk A. A. Graphics as the basis for visual literacy and the development of creativity in students of fine arts. Modern strategies for university education: qualitative measurement: materials from the International Scientific and Practical Conference (28-29 March). 2012. pp. 730-735.

[7] Doroshenko N. I. Updating the methodology of graphic training for construction specialists in college // Materials of the XI All-Ukrainian Scientific Conference, 21 November 2019: Modern architectural education. Synthesis of arts and harmonisation of architectural space. Kyiv: KNUBA, 2020. 231 p. P. 47-50.

[8] Kozlovska I. M. Graphic techniques as a means of forming the professional competencies of future designers. Bulletin of the Lviv National Academy of Arts. 2018. Issue 36. P. 85-92.

[9] Mikhailov S. V. Trends in the development of contemporary art education: an integrative approach and technologies. Pedagogical Discourse. 2019. No. 26. P. 54-60.

[10] Sydorenko O. P. Imaginative thinking in structuring the creative process of a graphic artist: historical and methodological aspects. Culture and Art. 2017. No. 2. Pp. 33-41.

[11] Mitchell W. J. T. What Do Pictures Want? The Lives and Loves of Images. Chicago: University of Chicago Press, 2005. 380 p.

THE SYNTHESIS OF GRAPHIC TECHNIQUES IN ART AS A BASIS AND PRINCIPLE OF MODERN EDUCATION

Valyuk Y.P.,

Associate Professor,

yurii.sm.od@gmail.com, 0000-0002-4849-3639

Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture

Abstract. The article draws attention to the fact that in the space of modern art, creative findings of classical Avant-garde, Suprematism and Constructivism provide ideas in the search for increasingly "new" styles and trends, become the basis for rethinking tradition for artistic and creative tasks of the present, but, at the same time, graphics and graphic techniques remain the basis for all creativity. It is emphasized that the synthesis of graphic techniques should become a priority direction in art education. The purpose of the article is to reveal the traditional-classical and modern basic principles of graphics and the features of graphic techniques and to highlight the content of ideas about the synthesis of graphic techniques in the history of art. To substantiate the position that modern principles of learning require attention to the synthesis of graphic techniques in art as a special method of graphic training of students. The study draws special attention to the ideas of combining graphic techniques into a single whole on the basis of the concept of "Synthesis in Art", which, in turn, is a priority direction of compositional and creative searches in the process of teaching figurative and graphic thinking. Based on the conceptual view of graphics and graphic techniques, it is substantiated that in the theoretical and methodological provisions of teaching - the basis of the conceptual implementation of the concept of teaching the constructive features of graphic training in education, the following provisions may be included: the synthesis of graphic techniques in art is the relationship of the figurative and constructive features of different types of art on a single basis; the synthesis of graphic techniques in art is the basis of modern education. The Conclusions indicate that the priority role in the formation of students' professional competencies is played by the synthesis of the theoretical foundations of graphics as a visual means of information and the multifunctionality of the practice of graphic images in artistic and pedagogical activity, which are important for teaching by means of forming associative-figurative thinking as the main method of artistic and cognitive activity, capable of ensuring the perception and study of artistic phenomena, understanding and evaluating the expressive possibilities of graphic art and forming a holistic idea of artistic culture in the modern information space. Prospects for further research. In the future, it is considered necessary to search and develop a model of the Synthetic-complex concept of learning, which combines various new artistic ideas and technologies, the search for creative ideas of conceptual figurative and symbolic design, in particular conceptualism and suprematism, which give previously unforeseen results in the architectural-artistic and functional context, are the basis for continuing creative experiments.

Keywords: graphics, graphic techniques, modern education, modern methodology, synthesis in art, synthesis of graphic techniques, graphic training.

Стаття надійшла до редакції 13.11.2025

[This work](#) © 2025 by [Valyuk Y.P.](#) is licensed under [CC BY 4.0](#)